

שער הח' פרשת עקב שער המצות מד

שבראח כו'. הטעם הוא כנודע כי מן המים שהם בחסד הם נברא' כל הגפשות בסוד אברהם איש החסד שנאמר בו ואת הגפש אשר עשו בחרן גם שאר הגבראים נמשכין משם וזפרט כל ענין חסרון של הגפשות שהוא מזונ' אינן נברא' אלא מן המים המגדיל' הלמחי' והזרעי' והתבולאות ואפי' הצ"ח לריבין להם כי הם אוכלים הלמחי' ונמצא כי שורש הכל הם המים ולכן כולם נכללו בברכת המים ואמנם כוונת הברכה האלו עלמנן הם כשאר כל ברכות הגהינן אשר כבר נח' כוונתם בשער התפלי' בדרוש' והקדמות הראשונות אשר שם קודם התפלי' עלמה יע"ש א):

ונהזור לכוונה האכילה הנה נתבאר לעיל ב' בחי' בענין האכילה. הא' היא בירור המאכל בעלמנו הטוב שבו מן הסיגים המטורבי' בו ע"י חטא אדה"ר וגם מה שהיה מעורב בהם מהתחלת ברייתן מששת ימי בראשית כנ"ל. והב' היא ענין תיקון נפשות המגולגלי' הנמצאות במאכל ומסקה ונבאר כוונת בחי' הא' כי הב' לא קבלתיה ממורי ז"ל הגה טרם שיאהל האדם לריך שיכוין לבירור הטוב אשר במאכל שהוא מן הרע המעורב בו ע"י כוונה זו שנבאר עהה. ודע כי יש כוונת אחרות גדולה מזו בענין בירור האכיל' והנה מנוח היה אוכל כוונה זו שנת' עתה וזש"ה שם והוא פלא אוהיות אלף כי כל כוונתו הייתה בסוד אות האלף אשר היא בחכמ' כמו שית' ולכן נגלה לו בבחי' פלא ילהיות כוונה זו בלהי עליונה מאד לכן ארז"ל ב) מנוח ע"ה היה כי החכם יש לו כוונה גדולה מכל זה ולכן אמר לו המלאך חס תעלמי לא אוכל בלחמך לפי שאין כוונתך זו כ"כ גדולה אבל באברהם נאמר ויאכלו אוכלין ממש כמ"ש רז"ל [מד"ר פ"ו] וגם בזה חבין שם מנוח כי היא מלת מורכבת מ"ו נ"ח והיא כללות הכוונה שנבאר עתה שעולים מ"ו ונ"ח ולהיותו מכין בזה ועושה בירור הזה תמיד כל ימיו לכן נקרא על שם זה מנוח וזה ביאורו הגה נודע כי כל בחי' שבעה המלכים לא נתבררו אלא ע"י התכמ' הנקרא מחשב' כנז' בזהר פקודי דרנ"ד סוף ע"ב וזכיר פסולת מגו. מחשבה וכו' ובמחשבה אתבריר כלל :

גם

נודע מ"ש בפ' ויקרא ד"ד אכלו רעים לעילא דא או"א דתמן אכיל' ולכן לריך לבוין בעת האכילה אל אות אלף שהיא בינה כטודע בסוד מ"ש [שבת ק"ד] פרק הבונה אלף בית אלף בינה ותכוון בליורה אל החכמה כמו שית' ואמנם אם תוכל לבוין כוונת אלו בהמשך כל זמן אכילתך הוא דבר גדול ולפחות תכוין כוונ' זו כשאת' אוכל אותה הפרוסה של כזית דהמוליא אשר ברכת עליו ותחלה תכוין כוונה קלרה דרך כלל וזו היא כי הגה ענין הבירור ע"י ל"ב שינים שהם כנגד ל"ב נתיבות חכמה המבררין הכל כנז' דבמחשבה אתבריר כלל והם הטוחנין ומפררין את המאכל ועי"כ מתברר האוכל מוחך השפולת כדרך הרחיים הטוחנות התבואה ואח"כ מתפרדין הסובין והמורסן שהם הקליפות מן הקמח שהוא האוכל משא"כ קודם שנטחן שהיו דבוקים יחד בתכלית. והנה ש"ן בגי' אחוריים דהוי"ה דיודין דע"ב שבחכמה שהם גי' קפ"ד ואחוריי' דהוי"ה דס"ג שבבינה שהם גי' קס"ו וקפ"ד וקס"ו גי' ש"ן כי השן עוונת בחיבור או"א גם תכוון כי ל"ב שינים אלו הם רמוזים בליור אות א בליור יו"י יוד לעילא יוד לתתא ואלו באמלעיתא וכבר נתבאר בתיקונים סוף תיקון כי אות א בליור יו"י היא בחכמה וזו הוא"ו שבאמלע לריך לחלקה לאורכה ותהיה שני ווי"ן זו ע"ג זו כזה א ואלו נמצאו יוד עלאה עם ואלו עלאה הם י"ו שינים העליונים ויוד ואלו התחתונים הם י"ו שינים התחתונים. ואח"כ כוונות פריטות זו אחר זו והם ה' כוונות והם מ"ו ונ"ח ולחם וד"ק ופ"ד וזה עניינם. החלה תכוין כי הגה שני הלחיים הם הלוטסין המאכל והם - סוד או"א שבהם ענין האכיל' בסוד אכלו רעים לעילא כנז' לחי העליון אבא לחי התחתון אימא ותכוין כי בלחי העליון יש א וליורה יו"י היא בגי' הוי"ה ובלחי התחתון יש אלף תתאה וליורה יו"ד א והיא רומזת באימא שהיא ד טקבא ותכוין כי שני אלפין אלו יו"י ויו"ד הם בגי' מ"ו שהוא מלוי הווי"ה דע"ב דיודין לרמח שאעפ"י שהם שני אלפין א' באבא וא' באימא הכל הוא באבא לבדו ג) אלא שהוא בסוד

מו"ב

הנהרות וחדושים

(א) עיין בשער הסט"ז ד"ג וכשער מאזרי רש"י פ' עקב ועיין בנה"ש דף יח: ב) נרמח דף ס"ה ערוכין דף י"ח: ג) עיין פנ"ש שער ה' ח"א ס"ה בהג"ה אמר אהרן ובהנהות וכיחורים שם ע"ש:

שער הה' פרשת עקב שער המצות

חו"כ שבו בעלמנו ולכן שהיה נרמזים במלוי ע"כ אשר באצח כי הגה המחשבה לבד היא המזכרת כנז'. בוונה כ' תכין ששורש מליאות האכילה תהי' רמוזה באלו הלחיים כדי שיהיה בהם מליאות לעמון את האכילה:

זזה

כוונת' ששהי אלפין המזכרים החוזר לזיירס בליור הנ"ל שהחלק אות ו' שבאמצעיתה לשני ויין ואז תהיה ליור אלף הראשון' בלי' יו"י כזה וליור אלף השניה יו' ו'ד כזה ויין אלף הראשונה בנ"ל כזה נתיב' שבמה ומנין אלף השניה גי' יהו"ה ומיבור שניהם יחד גי' אל' יהו"ה עם הכולל שהוא גי' אוכל והרי נהבחר איך בלחיי' נרמז מליאות האוכל [ותכין] כי הגה כל אלף מאלו החלקת לשני חלקים כנ"ל שהוא י' עם ו' עי' יוד עם ו' תחאה וכן אלף השניה היא י' עם ו' עי' ד' עם ו' תחאה ותכין לכלול חלי התחנה של האלף הראשונה בחלי התחמן של אלף השניה וחלי העליון של אלף העליונה בחלי העליון של אלף השניה וז"ס הבן בחמ' וחכס בזינה כי שני אלפין חלו הם בחו"כ וחוזרין ונכללין יחד. [בונה ג'] תכין באוכל המזכר שיהיה לחם מהוקן ונגמר והוא ע"י שהכין אח"כ לחבר שני ליורי שני אלפין הנז' שהם בנ"ל כ"ח עם הליור הא' שליירנו באו' אלף השני' שזורה יו"ד ואז יהיה הכל גי' לח"ס שהם ג' היות הנ"ל בציאור המוליא לחם מן הארץ. [בונה ד'] תכין לעמון הלחם המזכר ע"י ל"ב שינים ועי"כ יתברר האוכל והקדושה מחוך הפסולת והקליפה כדמיון השמן שאינו יולא מן היות אלא ע"י העמינה וכן אין הסובין והמורסן נפרדין מן הקמח אלא ע"י העמינה וגמלא כי הכונה היא להדק הלחם ולכתוש אותו ולעשותו דק וזה על ידי שהחבר שתי הכוונ' מ"ו ונ"ח ביחד שהם הראשון' והשניה ושניהם גי' דק והנה חס תחבר כוונת לחם וכוונ' דק יהיו בנ"ל יעקב ואם תחבר כונת מ"ו ונ"ח וד"ק יהיו גי' ילחק ועד"ז כונו' אחרו' שמעתי ממורי ז"ל ושכתבים:

בונה

חמישי' תכין לבצוע המאכל אחר שנעמן כי שם בהלטומכא הוא גמר הבירור כי אז מתעכל המאכל והטוב שבו מהבפך לרס והמזון הולך אל הכבד ומתפשט בכל העורקים והאיברים כנודע והרע שבו יורד דרך בני מעים ויולא לחון וזה ע"י שהכין לחבר הכונה השנית שמספרה נ"ח עם ליור האלף הראשונה שבכונה הראשונה של חשבון מ"ו כי לזרה גי' כ"ו והנה נ"ח וכ"ו הם גי' פ"ד והוא סוד אותיות אחה"ע שבגרון בבית הצליעה שמספרם פ"ד וגודע כי הם באימא וגמלא כי החיך שהוא חכמה דומה המאכל בגרון שהיא אימא וכן לא חיברנו עם אותיות אחה"ע שבגרון רק ליור אלף עליונה שהיא באצח ולא האלף ההחשו' שהיא באימא. גם חכין כי פ"ד היא בנ"ל חנוך והוא סוד טטטטט"ן שהוא כולם היצירה וכו ענין האוכל הנז' שהוא בנ"ל אל הוי"ה שביצירה וכמבואר אלליתו בדרוש השבתות וי"ע ומול המופד כי אוכל נפש הוא ביצירה וכמ"ס בתחלה הדרוש הזה וכמו שיהבאר עהה בע"ה א):

אחר כך

תכין לחבר כל הכונות הנז"ל יחד שהם מ"ו נ"ח לחס ד"ק פ"ד שכולם הם בנ"ל ש"ע נהרין וג"ז הוא רמוז במלת אוכל שהוא אל הויה והנה חס הנולא בם אל במילוי יעלה קפ"ה וב' פעמים קפ"ה הם בנ"ל ש"ע נהרין ומעט היותה ב' שמות אל"ב) שמעתי ושכתתי ואיני יודע איזה מב' אלה הפירושים הוא מה שמעתי והיא חס הם אל הוי"ה שביצירה הנק' אוכל ואל' ארנ"י שהוא בעשייה הנק' אכילה כמו שנבאר או חס נאמר ששניה' ביני' והוא כי אל' בנ"ל קפ"ה כנו' וגם שם יהו"ה ביודי"ן האחריים שלו הם קפ"ד ובכולל קפ"ה ושניהם הוא ש"ע:

ועתה

נבאר מי הוא האוכל ומה היא האכילה. דע כי כל בחי' האכילה היא בעשייה שהיא הנקבה המקבלת שפע ומזון מן היציר' הנק' אוכל כי האוכל הוא אל' יהו"ה שביני' וגמסך אל העשיי' הנק' ארנ"י ואוכלה אותו וגעשית אכילה ולכן אוכל בנ"ל אל הויה ואכילה בנ"ל ארנ"י ולריך לכלול מדת יום כלילה ומדת לילה ביום והוא כי בשעודת היום תכין אל אכילה שהיא בנ"ל ארנ"י

הגהות וחידושים

(א) לעיל ד"ב ונחזיר לבאר ענין רהייה וכו' נה לעיל פרשה בבר ד"ה ממלא' זכ"ו. דרוש גי' דיו"ב פ"ח פ"ה מספר נקרא קדש ב) עיין לעיל בהקדמת שני"ג דף כ' ע"א ובהנחות ומדומים אות ה':

שער הח' פרשת עקב שער המצות מה

אדני' ובסעודה הלילה הכוין אל אוכל שהיא אל יהוה ואמנם בכל א' מנ' סעודות אלו ציוס וזבליה הכוין ג"כ בשם מואכל שהוא חיבור יהוה עם אדני ביחד כמנין מואכל. עוד לריך שמדע שלריך האדם להיות זוכר בתוך אכילתו חורבן הבית כנז' פ' תרומה [דף קנ"ז] ויהיה ע"כ בלבו ודואג כי בזמן בתי"קיים היתה הסכינה הולכת באופן אחר יותר משעלה ומשובח ממה שהוא עתה אחר החורבן והיו נהקנים מאד העולמות בחייון יותר משוכח :

גם בענין שיר הפאה מן ההבשיל שבקצרה אין חשש בזה הזמן לפי בטעם שיר הפאה מפני איזה ענין שיבא בתוך הסעוד' או גם כן להשחיר חלק שמש המשרת בסעוד' ולכן כיון שמשיר בקדר' אחר שנתנו לפני בעל הבית לאכול ומזיירין בקדרה חלק אשתו ובני ביתו די לו בשיר פאה זו ובפרט שאין עתה טהרה אלא ענין ענייני הבאים בתוך הסעודה ולא ענין השמש ולכן אין דין זה טהרה עתה כלל. גם היה טהרה מורי ז"ל פעמים רבות שהיה מורה לבני ביתו שיביאו לפניו מאותם עשבי דדברא שאינן מורעים בידי אדם או קוליס ודרדרים שדרך בני אדם לאוכלם והיה אוכלם כדי לקיים בענינו קלת הדה"ר שנהקלל וקון ודרדר כו' ואכלה [אה עש השדה] לו :

ענין מים אחרונים דע כי ס"ה עומד על השלמן כנז' בזה"ר פ' תרומ' דף קנ"ד ויכול אז לשלוט עליו יותר משאר זמנים ובפרט בהיות האדם יחיד ואין שם ג' אנשים כדי לברך ברכ' זימון כי ע"י ברכת זימון מהלך ס"ה משם כנז' פ' בלק בעבודת דההוא יטק' ולריך לומר מאד בכמות מים אחרונים כדי שלא יקטרג עליו אבל ע"י זו המהנה שנותן לו כמדע מסתלק הס"ה והולך לו כי בתחלה היה אורח ואח"כ אם לא יכוין בברכת הזמון היטב יעשה בעל הבית ויקטרג עליו ובפרט בהיותו יחיד בלי זימון כנזכר. והוה מה שכתבין הנה ר"ת מים אחרונים מ"ה וכן ר"ת וס"ת אחרוני' מ"ה הראשון הוא מ"ה אהיות שיש באה"ה דמלוי יודין והמ"ה הב' הוא מ"ה אהיות שיש באה"ה דמילוי אלפין ותכוין לסלק ולרחות מעל השולחן למ"ה ע"י שני מ"ה מ"ה אלו של יקח יותר מחלקו הראוי לו. גם הכוין כונה זו עלמה בלוי ירך באופן זה כי תחבר ד' אלבעות ד' ימיקן לבד והגודל לבד והכוין כי בארבעה האלבעות יש עשרה אהיות בכל אלבעת וכלאבעת יד הבקרא גודל יש אהות אחת והרי הם מ"ה דאהיה דיודין ביד ימיקן ובסדר הזה הכוין בה' אלבעות יד שמאלך למ"ה אהיות אשר בשם אה"ה דאלפין וסתי כונה אלו הכוין היות אלבעות ירך כפופות כלפי מטה כמדע כי במים אחרונים לריך להבשיל אלבעותיו כלפי מטה. ואמנם מלאתי בקונטרסי כונה אחרת משונה קלת מן הכונה הנזכרת וזו היא כי בגודל הימני הכוין בארבע אהיות אהיה הפשוטות כי להיות שהגודל הוא המשוכח והעיקר' שבכל האלבעות לכן נו נרמו כל ארבע אהיות' השם הנזכר ואח"כ בארבע אלבעות' האחרים הכוין בארבע אהיות אהיה במלוייהם ובמלוי מלוייהם ביודין גם הכוין בשם אהיה בפשוטו במלוי הס' ד' אהיות כנגד י"ד פרקין שיש בה' אלבעות ירך וכדוגמה של כל הנזכר הכוין בשם אהיה דאלפין ביד שמאלך. ודגה בזה הכוין מ"ש דז"ל מים אחרונים חובה כי חובה גי' אה"ה והכוין הוא כי בשם אה"ה הוא שלריך לכוין בנטוי' מים אחרונים א) :

והנה אין להפסיק כלל בין מים אחרונים לברכת המזון ופסע א' הייתי לפני מורי ז"ל ובא לפני אדם אחד ואמר לי כי זה לי שני ימים שאירע לו כאב חזק בכתפו וכסתכל בו מורי ז"ל וא" כי בא לו כאב זה מפני שהפסיק בין מים אחרונים לברכה המזון בקריאת פרק משניות ועבר על מ"ש רז"ל [ברכות דף מ"ב ע"ה] הכף לנטילה ברכה דהיינו נטילה מים אחרונים ולכן חקף נהפך לכת"ף והרגיש בו כאב ולכן לריך לומר שלא להפסיק בין מים אחרונים לברכה המזון כלל אפילו בד"ת ואם הוא רוצה לעסוק בד"ת כמ"ש רז"ל יעבוק בבור' קודם שיטול מים אחרונים. אמנם אלו הפסוקי' לרי' לאומר' אחר מים אחרונים קודם ברכת המזון מומור אלהים יחנינו כו' כולו ואח"כ פסוק אכרעה את ה' בכל עת כו'. כי הס"ה העומ' על השולחן כנ"ל בשם הוה"ה הנה הוא נקרא בכל עת בסו' ולא יבא בכל עת אל הקדש וכדי לסלקו משם לרי' לומר' הבן לן ונכריך כמ"ש בתיקא

הגהות וחידושים

א) ונדטום יבוסלם הקדש השמיש זה מתינת והנה על אחרונים ונדטום ס"ה ע"כ :

כונות פרטיות

יום שבת ניקוד ולבונה מצפין

יְהוָה שְׁמַעֵיאל בְּרַכֵּיאל אֱהַנִּיאל רַחֲמֵי שְׁבַח

יְוֹד הֵי וַיּוֹ הֵי קְדַמִּיאל מְלַכֵּיאל צוֹרֵיאל

[אוצר החכמה]

יְוֹד הֵה וּוֹ הֵה דַעַת הַסְּנִימִי דְנוּקֵי שְׁלֵא בַשַּׁעַת הַזְּיוּנָה

מְנַחַת שַׁבַּת נִיקוּד זָכָה מְצַפֵּין

יְהוָה שְׁמַעֵיאל בְּרַכֵּיאל אֱהַנִּיאל רַחֲמֵי שְׁבַח

יְוֹד הֵה וַאֲוֹ הֵה פְּדֵיאל תְּלַמֵּיאל חֲסֵדֵיאל
תֵּם

[אה"ח 6025]

כונת האכילה בס"ד

יְכוּיִן בְּכַלְלוּתָהּ לְהַמְשִׁיךְ שִׁמְעַ וּמִזֶּן מִהִיצוּנוּת אִירָא לִזְרִין וְלְהַמְשִׁיךְ
שִׁמְעַ וּמִזֶּן מִיְצִירָה לַעֲשִׂיָה וְלִבְרַר הַטּוֹב שְׁבַח־מֵאֵכֶל וְלִבְרַר
נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה הַמְעוֹרְבִים בּוֹ עֵי חֲמָא אֲדַהֲרִי וְגַם לְתַקֵּן אִיזָה נִשְׁמַת
תּוֹמָא שְׁנַתְּגַלְגַל בּוֹ בַּעֲוֹנוֹ לְחַקְנֵם וְלִבְרַרֵם עֵי מַחֲשֵׁבָה דְאֵבָא

יְוֹד, יְוֹד הֵי, יְוֹד הֵי וַיּוֹ, יְוֹד הֵי וַיּוֹ הֵי, גִי קְסִיד } גִי שֵׁן א
יְוֹד, יְוֹד הֵי, יְוֹד הֵי וַאֲוֹ, יְוֹד הֵי וַאֲוֹ הֵי, גִי קְסִיד } חֲלוּקֵי לְשַׁתִּים
גִי לֵיב שְׁנִיִּים

חכמה

כונות פרטיות

זו

חכמה א כיו גי ירה לחי העליון (יוד למעלה יוד למטה ואי באמצע)
 בינה א כי לחי תחתון (יוד למעלה דלית למטה ואו באמצע)

ושניהם גי סיו שהוא מילוי עיב כזה נד י ין י והם חריב דאכא.
 א ליב (יוד למעלה יוד למטה ויו חלוקה לשנים)
 א כיו (יוד למעלה די למטה ויו חלוקה לשנים)

ושניהם גי אל יהוה וגי אוכל הרמח בלחיים ועיה גי נח
אוצר החכמה

א כיו (כי ויין ויוד ודלת) חצאים תחתונים איהוהיה הבן בחכמה
 א ליב (כי וויין ובי יודין) חצאים עליונים יאהוהיה וחכם בנינה
 א ליב (כנזי) א כי (יוד ואו דלת) א כיו (כי וויין ויוד ודלת) בכללחם
 גי ע"ח יהוה יהוה יהוה כמספר לחם ויכון שיסחן ודקדק
 לחם זה בליב שנים ועייב יתברר האוכל כמ"ן ונ"ח שעולים דק

גי דק לחם דק גי יעקב	}	א א סוי יוד הי וין הי
סיו נח דק גי יצחק		א א נח אל יהוה
גי סד כמספר אתה"ע	}	א א נח אל יהוה
תנוך מספרן שביצידה שבו אל יהוה		א כיו יהוה

יוד תה וו תה אדני גי בליעה
 אלף למד. אלף למד גי מו נח לחם דק סד
 שדם שיע נהודן

ביום

כונות פרטיות

ביום עשיה אכילה נ"י אהיה יוד הא ואו הא ונ"י אדני
בלילה יצירה אוכל נ"י אל יהוה
אוצר החכמה
ביום ובלילה מאכל נ"י יאהדונהי

ירמ"י ארא ישנכח סגולת כון נח לחם דק סד העולה כמס'
ש"ע נהורין יחס נ"ס אלף למד אלף למד
מלאים ישתפעול אכילתי פעולת הקרבן שמקרב הכחית העליונים מסטה
למעלה כי כן האכילה תמציתה הולך לכבד ומהכבד ללב ומהלב למח
מסטה למעלה מעשיה ליצירה ומיצירה לבריאה ומבריאה לאצילות
סדרגה למעלה במדרגה עד אם ביה ומשם ישתלשל וירד שפע גדול
לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל אבר מאברי יחזיק אבר שכנגדו
בעלזן:

ירמ"י אויא שכל ניצוצי הקדושה שבמאכל הזה וכל רוחות
המנוגלים שבו שיתבררו ויתוקנו כראוי ומה שלא יתברר
ויתוקן כראוי אתה האל עושה חסד ברחמיך הרבים תשלים לבררם
ולחקנם ועשה למען שמך הגדול שלא יחמיאוני ולא יזיקוני ותשמרני
ותצילני מאכילת דבר איסור ולא תבא תקלה על ידי ותחבר כל ניצוצי
הקדושה שנתסורו על ידי בקלי' ותחזירם אל הקדושה כמשמם הראשון
מנוקות מכל רע ואת נפשותינו תטהר והיה ה' למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ויהי נועם וכו':

של

כונות פרטיות

כוונת האכילה

של אאע"ה בסוד והוא עומד עניהם תחת העץ

יכוין לחשיך היוד העליונה דאלף ראשונה מ"ס דאחן ימין דאיק
 שנתי ⁶⁰²⁵ [אח"ת] בציד דו שמש י (והם ארבע) והוא דאלף סרק
 דחוש ימין (והוא ארבע) והיוד תחתונה דאלף מ"ס דאחן שמאל והוא
 דחיצו הכלי ויוד העליונה דאלף הבי מ"ס דאחן שמאל כנל דאין
 סרק דחוש שמאל (והוא סמיכות הכלי) והיוד תחתונה מ"ס דאחן
 ימין כנל ויוד עליונה דאלף ראשונה רבי אלפין השניים מ"ס דאחן
 ימין ויד מ"ס דחוש ימין ויוד דאלף הבי מ"ס דאחן שמאל ויד
 מ"ס דחוש שמאל. ^[מגן חסד]

ויכוין להעבירם דרך סמיכות ארץ עד הפה ב' אלפין ראשונים
 רבי מיני האלפין בימין הפה הכל ודיבור ובי אלפין שניים
 רבי מיני האלפין בשמאל הפה הכל ודיבור ואז נחלקן החיך דאלפין
 לארבע די חצאים בלחי העליון די חצאים בלחי התחתון ונעשים די
 הבלים די דבורים והנה דים הכל גי קמח כי עיי לבי שינים נסחנים
 אותם די הבלים ונגמרת סעולתם, ומשם יששך השפע ממדרינה
 למדרינה עד חסד דעתי ומשם לנגלתא דאיא שמשם נמשכים יג
 תודתי שהם גי הודית נמסר לתם אלא שהם במלוי יודין ומשם ליג
 נימן ומשם למזל העליון שבו אלף בציד יודי א והוא חלוקה לבי
 שהם נמסר יב תיקוני דיקנא שבמזלא הם כללים והוא משפע
 בהם בסוד יוד עליונה והם משפיעים בו בסוד יוד תתאה ואז יכוין
 לזווג הבי מזלות גי עיב דמזל העליון בגי קמח דמזל התחתון שבו
 אלף (ה)

כונות פרטיות

אלף בציוה יווד א והואו דלוקה לבי נמסטר ייב תיקוני דיקנא שגז
בו הם נבלרים והוא משעיז בהם בסוד יודר עליונה והם משסיעים
בו בסוד דלית כי הנוק' נקי די ומשם לאורא :

אכלו רעים דא אורא בי אנלוח :

יכוין להמשך שפע מחדר דעת'י שבכתר דאיא ולהמשיכו דרך
אוצר החכמה מוחא מתימאה עד פה דאיא ולהמשיכו ולהוציאו מהפה לחיך
בסוד הכל פה ודרך הדיקנא ימשיכו עד פה דאורא מבחוק ומשם
א"ח 6025 שואסים ושואבים וניזונים הגיד שלהם :

עוד יכוין להמשך שפע סמים דאיא ולהמשיכו דרך סיו לפנימיות
גרונו ומשם לבחיב דאורא ודרך סנימיות גרונו מתששם לחזון
לרק שלהם :

שתו ושכרו הודים זון ב' שתיות

שתיהן ראשונה סנימית נמשכת מאכילה שנית דאימא הנמשכת
לה סמים דאיא לחזון חרק שלה משם נמשך לגיד חזון
דרך סנימיות גוסא עד מקום זרן הי דברים אכילה ובכללה שתיה
ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותיה סנימים מזון למחוק חזון ונמשכת
מתנית גרה דמחין חזון דאימא :

שתיה שניה חיצונית עיי הביכות שאנו מכירים על אכלתינו
ושתיתינו נמשך ממחוק דאימא עצמה הי דברים הגיל אכילה
החיצה וכוי ויורד עד פיה ודרך חוץ יורד ומתששם לרק חזון וזה
סדר כונת המשכת הי דברים אלו אכילה וכוי דשתיה זו השנית:
יכוין

יש בו אל"ף א', אלא שהאל"ף דלחי העליון שהוא חכמה הוא יו"י גי' כ"ו, ודלחי התחתון שהוא בינה יו"ד גי' כ'. וב' ציורי האלפיי"ן הללו עולים למספר מו שהוא מילוי דע"ב שבאבא והם החו"ב דאבא כנו'. וכדי לרמוז האכילה בב' הלחיים שהם הב' אלפיי"ן הנז' נחלק את הווי"ן שלהם כ"א לכ' ויהיה האל"ף העליון מס' ל"ב והתחתון מס' כ"ו ומספר שניהם גי' אוכ"ל וגי' א"ל הויה שהוא ביצירה וכמו שהקדים בהק' שלפני הציורים שהמזון נמשך מהיצירה. וכללות הכוונה הוא גי' נח. והנה האל"ף הא' נחלקה ליו"ו עליון ויו"ו תחתון, ואל"ף הב' נחלקה ליו"ו עליון וו"ד תחתון, ועכשיו נחבר יו"ו העליון של האל"ף הא' עם יו"ו העליון של האל"ף הב' ויהיה בידינו שוב אל"ף של יווי כמו האל"ף הא', ונחבר יו"ו התחתון של האל"ף הא' עם ו"ד התחתון של האל"ף הב' יהיה בידינו ג"כ שוב אל"ף של יווד כמו האל"ף הב'. והסדר הוא שהיו"ו העליון של האל"ף הא' יהיו ג"כ יו"ו עליון של האל"ף הב' יהיו הם יו"ו תחתון של האל"ף הא' הזה שבציור החדש. וכמו כן יו"ו תחתון של האל"ף הא' יהיו יו"ו עליון באל"ף הב' החדש וו"ד ישארו לחלק התחתון כמו שהיו.

[נלק"ד] שזה דומה לחילוף המוחין הידוע בין מוחין דאבא לדאימא שאבא לוקח ימין דאימא והיא אצלו שמאל ונותן השמאל שלו לאימא ויהיה אצלה ימין, וזה נק' הבן בחכמה וחכם בבינה. וקצת ק"ל בלשון רז"ל בש"מ פ' עקב (דנ"ט) [בנדר"מ דף מ"ד ע"ב] שכתב לכוין לכלול חצי התחתונה של האל"ף הא' בחצי התחתון של האל"ף הב' וחצי העליון של האל"ף העליונה בחצי העליון של האל"ף הב' ע"ש. שמזה משמע שכל האל"ף העליונה נכללה באל"ף התחתונה, ולמה לא אמר בהיפך שאל"ף התחתון יכלל בעליון. ואפשר שזה ג"כ כמו מוחין דאבא שמתלבשים במוחין דאימא

ולא להיפך. גם למה אמר ע"ז שם וז"ס הבן בחכמה וחכם בבינה והלא כל החכמה נכללה בבינה לפי משמעות לשון רז"ל הנז' ואין כאן רק חכם בבינה ולא גם הבן בחכמה. עוד דקדוק קטן למה תפס רז"ל (וכן מצוייר כאן) בתחילה חצאים התחתונים ואח"כ חצאים העליונים ולא להיפך. אמנם מה שמצוייר ב' שילובים אהיה הויה והויה אהיה, נלק"ד אפשר כפי מה שאמרנו שזה דומה לזיווג או"א וחילוף המוחין, ואל"ף העליונה חכמה והיא בערך או"א עי', והשניה בינה והיא בערך ישסו"ת, וזיווג או"א הוא אהיה הויה שהוא פני', וזיווג ישסו"ת הוא הויה אהיה שהוא חיצו'. ובכן צ"ל שמה שמצוייר אהיה הויה בצד חצאים התחתונים והויה אהיה בצד חצאים העליונים, אין זה תלוי בזה כפי המובן לכאורה. אלא הכוונה שציור אהיה הויה למעלה מהויה אהיה לומר שזה זיווג או"א וזה זיווג ישסו"ת (בלי קשר לחצאי האלפיי"ן שבצידיהם) והראשון הוא הבן בחכמה שהזיווג נק' ע"ש החכמה, והשני הוא חכם בבינה והזיווג נק' ע"ש הבינה. זה נלק"ד לומר בדרך אפשר והרי"ע וא"ש את"מ].

אח"ז יכוין בעצמות המאכל הנטחן בשיניים שהוא הלחם והוא הב' אלפיי"ן שהווי"ן שלהם מחולקים והם מספר נ"ח כנו', עם ציור האל"ף הב' בכוונת מ"ו בלי חילוק הוא"ו שהוא גי' כ' וג' האלפיי"ן הללו עולים למספר לחם (מה שנרמז כאן האל"ף הב' שהוא בינה אולי שהלחם רומז לאשה כמ"ש הלחם אשר הוא אוכל והרי"ע. והאל"ף הא' שהוא חכמה שבכוונת המ"ו יש לו הוראה אחרת לקמן בסמוך). אח"ז יכוין בטחינת הלחם לעשותו דק ועי"כ יתברור האוכל והקדושה מהפסולת והקלי' וזה ע"י חיבור ב' הכוונות מ"ו ונ"ח שעולים גי' דק. שוב אחר הטחינה לכוין בבליעת המאכל, ושם באיצטומכא הוא גמר הבירור שמתעכל המאכל, והטוב מתהפך לדם ומתפשט בכל האיברים, והפסולת

ועשיה הוא א"ל אדנ"י, וב' א"ל אלו במילואם עולים לש"ע נהורין והוא גי' חיבור כל הכוונות הנז"ל שהם מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד שעולים מספר שע (ולא ביאר רז"ל מה ענין ש"ע נהורין אלו לכאן). וכבר נתבאר שהאוכל הוא ביצירה מספר א"ל הויה ונותן לעשיה הנק' אדנ"י מס' אכילה. וצריך לכלול מדת יום בלילה ומדת לילה ביום, לכן יש לכוין בסעודת היום באכילה מספר אדנ"י גי' אהי"ה פשוט עם הויה דמ"ה (לא נד' השמות הללו בשה"מ ומה ענינם), ובסעודת הלילה אוכל מספר א"ל הויה. וגם יכוין בשתי הסעודות מאכל מספר חיבור הויה ואדנ"י.

יורד דרך בני מעיים ויוצא לחוץ. והכוונה לזה הוא לחבר נ"ח עם ציור האל"ף הא' שבכוונת המ"ו שהוא כ"ו ונ"ח וכ"ו עולים למספר פד שהוא אחה"ע שבגרון בבית הבליעה שהוא באימא, והחיך שהוא חכמה דוחה המאכל לגרון שהוא בינה ולכן החיבור כאן הוא ציור האל"ף הא' שבכוונת המ"ו שהוא באבא ולא האל"ף הב' שהוא באימא. והנה אחה"ע מספר חנוך שהוא מ"ט שביצירה. גם אוכל מס' א"ל הויה שביצירה, כי אוכל נפש הוא ביצירה שנותן לעשיה והעשיה היא שם ב"ן ואדנ"י שניהם גי' בליעה. שוב יכוין שביצירה הוא א"ל הויה

* * *

עוד בכוונת האכילה

(בכוונות פרטיות הנ"ל די"ז ע"א) (כפי הסידור וכפי רז"ל בשער טנת"א ועקודים)

שע"י השיניים נטחנים ונעשים קמח ונגמרת פעולתם ע"כ ע"ש. [ולכאורה מה שנטחנים ונעשים קמח ע"י השיניים לפמ"ש רבנו כאן נראה שרז"ל אגב אורחיה קמ"ל שענין זה שייך לכוונת האכילה שהשפע הזה שמקורו מהאזן נגמרה פעולתו בפה דא"ק. וכעין דוגמא לזה הם הנשמות הבאים מזיווג או"א נשלמים ונגמרים ע"י זיווג זו"ן וכמ"ש רז"ל בשער ט"ל פ"ד]. ועיין להרדב"ש זלה"ה על פ"ב הנז' שהקשה דבסוף פ"א הנז' כתב שהם ב' הבלים וב' דיבורים, וכאן אומר שהם ד' הבלים, (ועיין בספר שם משמעון ז"ל דף י"א וכרם שלמה סופ"א ופ"ב), וגם תמה על מ"ש בכוונת האכילה ע"ש שכתב שהכוונה כך היא, שהד' אלפי"ן נכנסים תוך הפה וכולם עמדו בלחי העליון והאורות שהם ב' הבלים עמדו שם בימין ודימין וכימין דשמאל וב' הדיבורים בשמאל דימין ושמאל

(י"ז ע"א) ענין הד' אלפי"ן ב' בציור יו"י וב' בציור יו"ד נז' בע"ח שער טנת"א סופ"ב ע"ש שמוכן שהם בחוטם דא"ק אמנם כ"א מהם כלול מהארת האזן והחוטם וכמו שמבואר בציור. ובשער העקודים סופ"א כרז"ל שבעקודים שהם אורות הפה היה אורות וכלים. ובאורות פו"מ והכלים ג"כ ב' פו"ח, ואלו הד' בחי' הם בחי' גילוי הד' אלפי"ן הנז' שהיו בחוטם, והב' של יו"י הם אורות פו"מ והב' של יו"ד הם הכלים פו"ח. ואלו הד' בחי' נכנסו בפה. ושם יש הבל עליון בלחי העליון והבל תחתון בלחי התחתון, העליון או"מ והתחתון או"פ. ועוד יש שם בחי' דיבור בעליון והוא חיצו' הכלי ובתחתון והוא פני' הכלי. והאורות הם בימין הפה והדיבור בשמאל הפה. וכתב עוד ברפ"ב דשער העקודים שהד' אלפי"ן הנז' של החוטם נכנסים בפה ונעשים שם ד' הבלים גי' קמ"ח,